

den for det område. Jo, der er også fremadrettede ting i erhvervspolitikken, for vi synes, det er vigtigt at have et godt og velfungerende erhvervsliv. Det er det, der skal finansiere vores samfund.

Jeg når også lige at svare hr. Søren Kolstrup omkring privatiseringer. Der er jo ikke tale om den store privatiseringsbølge. Der er tale om et beløb på 3 mia. kr., hvor hverken regeringen eller SF endnu har taget stilling til, hvad det er, der skal lægges i beløbet. Så det finder vi ud af i løbet af året. Vi skal nok finde på noget fornuftigt. Jeg tror såmænd endda, vi kan finde på noget, som hr. Kolstrup kan stemme for. Men det må tiden jo vise.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det er SF og erhvervspolitikken, som fik mig til at melde mig i talerrækken her.

Nu siger hr. Jes Lunde så, at det ikke var så rart at afskaffe administrationsgodtgørelsen. Nu sker det så over 2 år, så man har været knap så blodig som regeringen. Men jeg må alligevel spørge: Hvorfor prioriterer SF sådan, når man lægger vægt på de mindre erhvervsdrivende?

Altså i en finanslov med mange, mange milliarder kroner, hvorfor gik man så med til at afskaffe den ordening, som netop friholder nogle mindre erhvervsdrivende for de ekstra administrative omkostninger? Jeg synes, det er for flot at sige, at det bare var en nødvendighed i en større sammenhæng at lave den prioritering. Hvis det virkelig havde været hjerteblood for SF at gøre noget for de små erhvervsdrivende, havde man så ikke prioriteret anderledes?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Så forunderlig kan politik være, tror jeg hr. Jes Lunde sagde efter at have fortalt om den pine, Venstre havde bragt sig i omkring politiforliget, og også fortalt om, hvordan SF så forbarmede sig over Venstre og lukkede dem ind i varmen.

Det, som hr. Jes Lunde ikke nåede til, var at forklare, hvorfor SF lukkede Venstre ind i varmen, når nu Venstre var i den store kattepine. Er det et udtryk for det samarbejdende folkestyre? Eller er det et udtryk for, at det ikke bare er CD, der er SF's alliancemål, men måske også Venstre?

Og så er der jo to muligheder, hvormed man kan komme med i et forlig. Den ene mulighed er, at man får indflydelse. Den anden mulighed

er, at man lægger sig ned og accepterer alt det, der bliver lagt foran én. Og der kunne jeg da godt tænke mig at spørge hr. Jes Lunde: Hvad er SF's røde fingeraftryk på det politiforlig, som blev indgået, de 2,4 mia. kr. mere til politiet over en periode, som er blevet givet?

Hvor er det røde fingeraftryk her? Hvad er det, SF føler, de har fået i det politiforlig?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Man må sige, at SF er blevet et såkaldt stuerent parti, når hr. Jes Lunde ligefrem står og opfordrer folk til at abonnere på Børsen. Det er nye toner fra SF.

Men hr. Jes Lunde har ikke gjort sig den ulejlighed selv at forstå mekanismen på børsen, når SF går ud og siger: Jamen kurserne er steget, og der er nogle, der er tjent flere hundrede milliarder kroner på børsen. Hr. Jes Lunde glemmer, at fordi kurserne er steget, er det ikke, fordi folk har tjent nogle penge. De kurser kan styrtdykke med minutters varsel eller med timers varsel.

Og når nu staten har været der og har opkrævet en del af overskuddet, da kurserne gik op, er mit spørgsmål til hr. Jes Lunde: Hvem er det så, der skal kompensere dem, der taber, når kurserne går ned? Det forestiller SF sig vel ikke at staten skal gøre, den stat, som går ind og skummer fløden, når det går godt? Burde det ikke være sådan på børsen, at de, der investerer og tjener, når det går godt, selv kan beholde pengene, men selvfølgelig også må løbe den risiko, at de må aflevere dem, hvis det nogle dage, nogle måneder, nogle år går skidt på børsen?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Først til hr. Kofod-Svendsen: Jeg beder om lidt forståelse for, at når man indgår et forlig med så mange aftaler om sundhed, trafik, uddannelse osv. osv., hvor SF har fået mange mærkesager igennem, skal regeringen ærlig talt også have noget igennem.

Regeringen ville gerne have administrationsgodtgørelsen afskaffet, men det var ikke vores ønske, og det, der er sket i aftalerne, er så, at det er blevet mildnet. Det sker over 2 år, og en del af pengene bruges på at hjælpe virksomhederne med at klare noget af det administrative bøv. l.

Der er også andre felter, hvor det er gået på samme måde: Konsulenttjenesten er bevaret, vi-